

Dr hab. Agnieszka Gniadek, prof. UJ
Kierownik Zakładu Zarządzania Pielęgniarstwem
i Pielęgniarstwa Epidemiologicznego
Instytutu Pielęgniarstwa i Położnictwa
Wydziału Nauk o Zdrowiu
Uniwersytet Jagielloński
Collegium Medicum

Kraków, 22 czerwiec 2023 r.

Dziekanat Wydziału Nauk o Zdrowiu

wpłynęło dnia 27.07.2023

RDH/6122/2023

Ocena

**dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego w postępowaniu habilitacyjnym
w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu**

dr n. med. Ewy Kupcewicz

Dane osobowe

Dr n. med. Ewa Kupcewicz jest absolwentką Wydziału Pedagogicznego Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Olsztynie, gdzie uzyskała w 1993 roku tytuł zawodowy magistra w zakresie nauczania początkowego. Rozprawę doktorską prowadzoną pod opieką prof. dr hab. Andrzeja Buczyńskiego na temat: „Oceny występowania zakażeń szpitalnych związanych z zastosowaniem cewników naczyniowych w oddziałach zabiegowych” obroniła uzyskując stopień naukowy doktora nauk medycznych w zakresie biologii medycznej decyzją Rady Wydziału Wojskowo-Lekarskiego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi z dnia 25 października 2005 roku.

Ukończyła w 1993 roku studium podyplomowe Funkcjonowanie Gospodarki Narodowej, specjalność Ekonomia Zdrowia na Wydziale Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Warszawskiego, w 1999 roku studia podyplomowe Zdrowie Publiczne w Szkole Zdrowia Publicznego Instytutu Medycyny Pracy w Łodzi oraz w 2009 roku studia podyplomowe Menadżer Jakości w Olsztyńskiej Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania im. Prof. T. Kotarbińskiego. Ponadto jest specjalistką pierwszego stopnia w zakresie higieny i epidemiologii oraz posiada prawo używania tytułu mgr higieny i epidemiologii (2000 rok) oraz specjalisty drugiego stopnia w zakresie higieny, który uzyskała w 2003 roku w Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego w Warszawie. W zakresie doskonalenia zawodowego posiada liczne kursy z obszaru pielęgniarstwa, pedagogiki i zdrowia publicznego. Pracę zawodową rozpoczęła na stanowisku pielęgniarki w 1980 roku i nieprzerwanie do 2015 roku była zatrudniona, początkowo w Wojewódzkim Specjalistycznym Szpitalu Dziecięcym w Olsztynie, a w dalszym czasie w Zespole Zakładów Opieki Zdrowotnej Zarządu Służby

Zdrowia MSWiA w Olsztynie oraz Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Olsztynie, w tym na stanowisku Przełożonej i Naczelnej Pielęgniarki oraz Zastępcy Dyrektora ds. Pielęgniarstwa. Pracę jako nauczyciel akademicki rozpoczęła w 2006 roku na stanowisku adiunkta w Olsztyńskiej Szkole Wyższej (gdzie pracowała do 2017 roku), a następnie na stanowisku adiunkta w Uniwersytecie Warmińsko-Mazurki w Olsztynie, gdzie pełniła funkcję Kierownika Katedry Pielęgniarstwa (2009-2012 oraz 2021-2022), Prodziekana ds. rozwoju (2019), Zastępcy Dyrektora ds. rozwoju w Szkole Zdrowia Publicznego od 2020 roku. Ponadto od 2020 roku pełni funkcję Pełnomocnika Rektora ds. rozwoju kierunku pielęgniarstwo w Filii Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Ełku.

Ocena dorobku naukowego

Jak wynika z analizy bibliometrycznej publikacji naukowych wykonanych przez Bibliotekę Uniwersytecką Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie z dnia 28 grudnia 2022 roku Habilitantka jest autorem/współautorem 109 prac naukowych o łącznej punktacji 84,973 IF i 3003,5 MeiN (i dodatkowe 220 pkt. za publikacje w suplementach czasopism), w tym jest współautorką: 21 oryginalnych pełnotekstowych prac posiadających „impact factor”, 55 oryginalnych pełnotekstowych prac nieposiadających „impact factor”, 5 prac poglądowych w czasopismach bez „impact factor” w tym 1 z nich nie posiada punktacji MeiN, 24 rozdziałów w monografiach o zasięgu międzynarodowym i krajowym. Przypisane jej jest także współautorstwo 7 publikacji pełnotekstowych w suplementach do czasopism oraz 1 opis przypadku umieszczony w czasopiśmie posiadającym punktację bez „impact factor” oraz redakcję w języku polskim monografii wieloautorskiej. W wykazie osiągnięć naukowych w części informacje dodatkowe zawarte zostały opisy streszczeń umieszczonych w materiałach konferencyjnych w których Habilitantka jest współautorem (ze zjazdów międzynarodowych w liczbie 16 oraz ze zjazdów krajowych w liczbie 5).

Punktacja cyklu publikacji, wchodzącego w skład osiągnięcia naukowego wynosi 16,834 pkt IF i 520 punktów MeiN, Dorobek naukowy Habilitantki przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora obejmował 4 prace naukowe o łącznej wartości 11,50 pkt MNiSW, w tym 2 prace opublikowane w czasopismach naukowych (liczba punktów 1.5 MNiSW) oraz 2 w suplementach do czasopism (liczba punktów 10 MNiSW). Liczba publikacji posiadających „impact factor” wynosiła 0. Natomiast po uzyskaniu stopnia naukowego doktora Habilitantka była autorem/współautorem 105 prac (85 pełno tekstowych opublikowanych w czasopismach naukowych (w tym w suplementach) – [5 włączonych jest do cykl publikacji], 24 rozdziałów w podręcznikach i monografiach) a także jednej stanowiącej autorstwo monografii o łącznej punktacji IF 84,973 i punktów 3002 MeiN (dodatkowo 220 pkt za prace w suplementach do

czasopism). Można zatem z całą pewnością stwierdzić, że po uzyskaniu stopnia naukowego doktora Habilitantka zdecydowanie zwiększyła swój dorobek naukowy.

Zainteresowania naukowe Pani dr Ewy Kupcewicz koncentrują się wokół następujących zagadnień: zespołu wypalenia zawodowego a poczucia jakości życia pielęgniarek w kontekście posiadanych zasobów osobistych (jako główne osiągnięcie naukowe) ale także problematyki poszukiwania czynników sprzyjających zdrowiu studentów kierunku pielęgniarstwo w kontekście ich osobistych zasobów, problemu jakości życia osób zdrowych i w różnych stanach chorobowych, związanych z jakością stylem życia i zachowaniami zdrowotnymi różnych grup społecznych. Tematyka prac naukowych obejmuje także zagadnienia bezpieczeństwa w zakresie zdrowia i środowiska pracy oraz istotę współczesnego pielęgniarstwa w kontekście funkcjonowaniem człowieka w zdrowiu i w chorobie.

Habilitantka spójnie przedstawia i opisuje swoje zainteresowania naukowe, na które to wskazuje dorobek naukowy dotyczących tych obszarów, są to głównie publikacje naukowe, które posiadają współczynnik wpływu IF oraz posiadają punktację MNiSW/MeiN. W tychże 15 publikacjach posiadających punktację IF (po uzyskaniu doktoratu i nie wchodzących w osiągnięcie naukowe) Habilitantka jest przede wszystkim wiodącym autorem (pierwszym lub ostatnim), tylko w 2 artykułach była kolejnym (trzecim i szóstym), co świadczy o znaczącym jej wkładzie w przygotowanie tych prac naukowych. Wskaźnik cytowań według Web of Science Core Collection wynosi 91; H-index-5, z dnia 28.12.2022 (termin złożenia dokumentacji) i wskazuje na rozwojowy, gdyż w dniu przygotowania recenzji wynosił on (Web of Science Core Collection) 103 a indeks H był równy 5.

Dr Ewa Kupcewicz nie była kierownikiem projektów badawczych finansowanych ze źródeł zewnętrznych czy projektów międzynarodowych, kierowała natomiast 6 projektami i brała udział jako wykonawca w jeszcze jednym projekcie. Wszystkie te projekty były finansowane ze środków funduszu badawczo-rozwojowego Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Warto zaznaczyć że dwa projekty kierowane przez Panią Ewę Kupcewicz były projektami o charakterze międzynarodowym, w których brali udział badacze z Polski, Hiszpanii i Słowacji, a projekty były prowadzone w latach 2018-2022. Ponadto Habilitantka pełni od 2020 roku rolę koordynatora dla Szkoły Zdrowia Publicznego projektu dydaktyczno-rozwojowego prowadzonego w Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie pt. „*Uniwersytet Wielkich Możliwości – program podniesienia jakości zarządzania procesem kształcenia i jakości nauczania*” finansowanego w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego (POWER).

Habilitantka wymienia w autoreferacie jeden trzytygodniowy staż naukowo-dydaktyczny, który odbyła pomiędzy 7 a 21 kwietnia 2021 roku w Uniwersytecie w Murcji w Hiszpania, ale także odbyła 3 kilkudniowe pobyty w palcówkach naukowo-badawczych w Bukareszcie (Rumunia), Tarnoplu (Ukraina) i Murcji (Hiszpania). W ramach tych pobytów (staży naukowo-dydaktycznych) związanych z doskonaleniem warsztatu badawczego oraz dydaktycznego z obszaru pielęgniarstwa i szerszego kontekstu nauk o zdrowiu w tym jakości życia, zasobami osobistymi studentów powstało 7 oryginalnych pełnotekstowych prac naukowych o łącznym wskaźniku IF 29,139 pkt oraz 840 pkt MeIN, w których to Habilitantka była zawsze pierwszym autorem. Była także współautorką doniesień naukowych wygłoszonych lub zaprezentowanych w formie posterów na konferencjach i zjazdach naukowych w tym zagranicznych i krajowych, między innymi w Tarnopolu, Ružomberoku, Singapurze, Salonikach, Belfaście, Nowych Smokowcach, Barcelonie, Koszycach, Glasgow, Trnawie, Olsztynie, Kielcach, Tarnowie, Warszawie Gdańsku, Białymstoku czy Lublinie. Współpracuje w ramach wspólnych projektów badawczych z badaczami z wiodących ośrodków naukowo-badawczych kształcących w Polsce pielęgniarstwa, między innymi: Uniwersytetem Medycznym w Gdańsku, Pomorskim Uniwersytetem Medycznym w Szczecinie, Uniwersytetem Medycznym w Łodzi, Uniwersytetem Jana Kochanowskiego w Kielcach czy Uniwersytetem Jagiellońskim – Collegium Medicum.

Podsumowując, uważam, że prace składające się na dorobek naukowy pani dr Ewy Kupcewicz mają istotne znaczenie dla naukowego rozwoju dyscypliny nauki o zdrowiu przy jednoczesnym wykorzystaniu kwalifikacji, kompetencji a przede wszystkim doświadczenia w prowadzeniu badań naukowych, budowania dobrych relacji organizacyjnych a także doświadczenia zawodowego związanego z pielęgniarstwem. Dorobek naukowy jest spójny, poparty znaczącymi publikacjami naukowymi w których to (co nie często się zdarza) Habilitantka jest w ponad 90% wiodącym autorem. Potrafi samodzielnie prowadzić projekty badawcze, angażując innych badaczy w ich prowadzenie, ale także pozostając liderem w momencie opracowania wyników badań wraz z dużą skutecznością ich publikacji w zróżnicowanych wydawniczo czasopismach naukowych.

Ocena osiągnięcia naukowego

W skład osiągnięcia naukowego pt. ”Zespół wypalenia zawodowego a poczucie jakości życia pielęgniarek w kontekście posiadanych zasobów osobistych” wchodzi cykl 5 publikacji powiązanych tematycznie, wszystkie 5 prac oryginalnych znajdują się w bazie Journal Citation Reports (JCR). Publikacje wchodzące w skład osiągnięcia naukowego zostały wydane w latach 2019-2022. Dwie prace oryginalne opublikowane zostały w czasopiśmie International Journal

of Environmental Research and Public Health, dwie kolejne w Risk Management and Healthcare Policy, a piąty artykuł wchodzący w cykl osiągnięcia naukowego został opublikowany w czasopiśmie: Archives of Medical Science. We wszystkich z nich Habilitantka jest pierwszym autorem, a zarazem autorem korespondencyjnym. W 4 wieloautorskich pracach wkład własny Habilitantki został określony w wymiarze procentowym i wskazano konkretne działania, które Habilitantka podejmowała w opracowaniu tych artykułów (dołączono oświadczenia współautorów o ich indywidualnym wkładzie). Jedną z prac włączoną do cyklu publikacyjnego jest opracowaniem autorskim Pani dr Ewy Kupcewicz gdzie jej wkład został określony na 100%.

Jak wynika z przedłożonej dokumentacji sumaryczny IF według JCR zgodnie z rokiem opublikowania za prace stanowiące cykl publikacji oryginalne wyniósł 16,834 pkt, co jest zgodne z przedłożoną analizą bibliometryczną z dnia 28.12.2022 r. Ocena formalna artykułów które zostały włączone do cyklu nie budzi zastrzeżeń. Celem badań stanowiących cykl publikacji było poszukiwanie czynników chroniących przed wystąpieniem wypalenia zawodowego i mających związek z poczuciem jakości życia pielęgniarek w kontekście posiadanych zasobów osobistych. Habilitantka omawia uzyskane wyniki poprzez wskazanie 3 głównych obszarów które warunkują ten stan. Zależności między samooceną globalną, orientacją pozytywną i strategiami radzenia sobie ze stresem a wypaleniem zawodowym rozumianym zarówno w kategoriach wypalenia osobistego, wypalenia związanego z pracą i wypalenia w kontaktach z pacjentami oraz identyfikacją predyktorów wypalenia zawodowego wśród pielęgniarek Habilitantka omawia w dwóch artykułach *Positive orientation and strategies for coping with stress as predictors of professional burnout among Polish Nurses* oraz *Association of burnout syndrome and global self-esteem among Polish Nurses*. Na podstawie tych badań wykazano, że mechanizmy związane z zespołem wypalenia zawodowego są złożone i zdeterminowane licznymi czynnikami. Objawiają się one między innymi fizycznym i psychicznym zmęczeniem lub wyczerpaniem odczuwanym przez pielęgniarki. Prócz samooceny globalnej szczególnie orientacja pozytywna, jako zasób osobisty, może odgrywać istotną rolę w profilaktyce zespołu wypalenia zawodowego. W kolejnym badaniu zamieszczonym w artykule *Role of Global Self-Esteem, Professional Burnout and Selected Socio-Demographic Variables in the Prediction of Polish Nurses' Quality of Life - A Cross-Sectional Study* wykazano, że samoocena jest dobrym predyktorem jakości życia pielęgniarek, szczególnie w domenie psychologicznej wśród pielęgniarek młodszych (do 45 roku życia) jak i starszych (po 45 roku życia). Wysokość uzyskanej samooceny może pozwalać na przewidywanie poziomu komfortu psychicznego poprzez przeżywanie częściej pozytywnych

emocji (pomimo że wykonywanie zawodu pielęgniarki wiąże się z ciągłą obecnością trudnych, często stresujących sytuacji tak zawodowych jak i życiowych). Zasadne jest wzmacnianie/rozwijanie motywów podwyższania samooceny globalnej u pielęgniarek, która może być inicjatorem w radzeniu sobie ze stresującymi zdarzeniami oraz korzystnie wpływać na poczucie jakości zdrowia i życia. Komponent wypalenia osobistego najczęściej pełnił rolę predyktora jakości życia w starszej grupie wiekowej (po 45 roku życia) w domenach środowiskowej, fizycznej i relacjach społecznych. W dwóch kolejnych pracach, gdzie Habilitantka podjęła badania zmierzające do ustalenia mediacyjnej roli poczucia koherencji w relacji między samooceną globalną a natężeniem spostrzeganego stresu wśród pielęgniarek w okresie okołomenopauzalnym oraz próbę określenia zależności między nasileniem i częstością występowania objawów menopauzalnych a poczuciem jakości życia pielęgniarek (*Relationship Between Frequency and Intensity of Menopausal Symptoms and Quality of Life Among Polish Nurses* oraz *Global Self-Esteem and Stress Intensity in a Group of Polish Nurses-A Mediator Role of a Sense of Coherence*, które ocenia w grupie 176 pielęgniarek w wieku 45-55 lat pracujących w placówkach opieki zdrowotnej w Olsztynie. Za pomocą kilku wystandaryzowanych narzędzi, między innymi Kwestionariusz Jakości Życia – wersja WHOQoL-Bref, Kwestionariusza MSL (Menopause Symptom List) autorstwa J.M. Perz, Kwestionariusza Orientacji Życiowej (SOC-29) autorstwa A. Antonovsky'ego, Skali Odczuwanego Stresu - PSS-10 autorstwa S. Cohen, T. Kamarck, R. Mermelstein, i Skali Samooceny (SES) opracowaną przez M. Rosenberga wykazano, że średni wskaźnik dla ogólnego poczucia koherencji w badanej grupie przyjął wartość ($M = 130,5$; $SD = 19,8$) i był na poziomie przeciętnym. W wyniku analiz ustalono, że częstość i intensywność występowania objawów psychologicznych u badanych pielęgniarek w wieku 45-55 lat była istotnie wyższa niż objawów wazomotorycznych ($p < 0,0001$) i somatycznych ($p < 0,0001$). Stwierdzono, że gdy częstość i intensywność występowania objawów menopauzalnych u badanych pielęgniarek przyjmuje większe wartości, to jakość życia pielęgniarek we wszystkich domenach funkcjonowania obniża się. Dowiedziono, że istnieje potrzeba wdrażania w środowisku pracy programów edukacji zdrowotnej, sprofilowanych na potrzeby zdrowotne aktywnych zawodowo pielęgniarek w okresie menopauzalnym. Skoncentrowanie uwagi na posiadanych zasobach osobistych może przynieść wymierne efekty, związane m.in. z kształtowaniem się pozytywnego obrazu siebie, lepszej adaptacji do nowych sytuacji zawodowych i życiowych oraz do wzrostu poczucia koherencji. Z kolei indywidualne konsultacje ze specjalistami zaproponowane dla pielęgniarek szczególnie w okresie menopauzalnym, mogą pomóc

pielęgniarkom w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych, wzmocnić posiadane zasoby indywidualne i poprawić jakość życia.

Podsumowując należy stwierdzić, że badania prowadzone przez dr Ewę Kupcewicz i przedstawione w niniejszym cyklu publikacji są poprawne metodologicznie. Podjęta tematyka jest spójna, ukierunkowana na poznanie wielu determinant zespołu wypalenia zawodowego, ma wartość naukową jak i aplikacyjną, co już zostało zostało zainicjowane poprzez przygotowanie rekomendacji dla programu „BEZPIECZNEGO ŚRODOWISKA PRACY”, który to zaproponowano do wdrożenia w podmiocie leczniczym na terenie Ełku. Jako podaje Habilitantka w rekomendacjach zawarto działania adresowane do personelu pielęgniarskiego i schematy postępowania ukierunkowane na organizację. Zaproponowano wzmocnianie/rozwijanie zasobów osobistych u pielęgniarek, które mogą być wykorzystane w radzeniu sobie z trudnymi sytuacjami/zdarzeniami i chronić pielęgniarki przed zespołem wypalenia zawodowego oraz korzystnie wpływać na poczucie jakości zdrowia i życia.

W ocenie recenzenta, cykl publikacji spełnia wszystkie kryteria dla uznania go za indywidualne osiągnięcie naukowe.

Ocena działalności dydaktycznej

Dr Ewa Kupcewicz w trakcie zatrudnienia na stanowisku nauczyciela akademickiego była koordynatorem i realizowała zajęcia dydaktyczne w różnych formach (wykłady, ćwiczenia, seminaria, zajęcia praktyczne) dla studentów studiów pierwszego i drugiego stopnia na kierunkach: pielęgniarstwo, kosmetologia, fizjoterapia i pedagogika w Olsztyńskiej Szkole Wyższej im. Rusieckiego w Olsztynie oraz Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie. Przedmioty które prowadziła na kierunku pielęgniarstwo to: promocja zdrowia, etyka zawodu pielęgniarki, podstawowa opieka zdrowotna, organizacja pracy pielęgniarskiej a także zarządzanie w pielęgniarstwie, promocja zdrowia i świadczenia profilaktyczne oraz seminarium dyplomowe, na kierunku kosmetologia były to: podstawy higieny, zdrowie publiczne, zarządzanie ośrodkami wellness & spa, struktura funkcjonalno-usługowa ośrodków wellness & spa oraz seminarium dyplomowe. Na kierunku fizjoterapia Habilitantka prowadziła zajęcia z przedmiotów: zdrowie publiczne, prawne aspekty opieki zdrowotnej i działań medycznych oraz problemy zdrowia w skali międzynarodowej, a na kierunku pedagogika: systemy opieki i promocji zdrowotnej w Europie, podstawy higieny oraz podstawy prawne sytuacji osób niepełnosprawnych. Była opiekunem 110 prac licencjackich (na kierunkach pielęgniarstwo, położnictwo, zdrowie publiczne, kosmetologia, dietetyka) oraz 31 prac magisterskich na kierunku pielęgniarstwo, była także recenzentem łącznie 150 prac magisterskich i licencjackich na kierunkach na których była opiekunem prac dyplomowych.

Habilitantka pełniła też funkcję promotora pomocniczego w dwóch zakończonych przewodach doktorskich prowadzonych w dyscyplinie nauki medyczne: Anny Romaszko-Wojtowicz pt. Analiza częstości występowania nowotworów mnogich w województwie warmińsko-mazurskim i Joanny Korycińskiej pt. „Analiza zachorowań na świerzb w województwie warmińsko-mazurskim w latach 2007-2014”. Warto podkreślić, że Habilitantka w procesie dydaktycznym brała udział szkoleniu licznej grupy pielęgniarek i położnych między innymi w zakresie organizacji kursu specjalistycznego Ordynowanie leków i wypisywani recept cz. I, ale także jest autorką 6 kursów/warsztatów realizowanych od 2020 roku w Szkole Zdrowia Publicznego UWM w Olsztynie jako certyfikowane szkolenia dla studentów i nauczycieli akademickich w ramach projektu Uniwersytet Wielkich Możliwości. Habilitantka brała udział w pracach zespołu powołanego na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim ds. opracowania programu studiów dla kierunków położnictwo, pielęgniarstwo (także dla Filii prowadzonej w Ełku), dietetyka oraz fizjoterapia. Podsumowując pozytywnie a zarazem wysoko oceniam działalność dydaktyczną pani dr Ewy Kupcewicz.

Ocena dorobku organizacyjnego

Dr Ewa Kupcewicz pełniła/pełni wiele funkcji organizacyjnych w Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie między innymi była Kierownikiem Katedry Pielęgniarstwa Wydziału Nauk Medycznych UWM w Olsztynie (2009-2012); Prodziekanem ds. rozwoju Wydziału Nauk o Zdrowiu (2019). Pełni funkcję V-ce Dyrektora ds. rozwoju Szkoły Zdrowia Publicznego (od 2020), Pełnomocnika Rektora ds. rozwoju kierunku studiów pielęgniarstwo (od 2020), Przewodniczącej Rady Programowej dla kierunku studiów pielęgniarstwo w Filii UWM w Ełku (od 2020). Zadania organizacyjne realizowała będąc Członkiem Rady Wydziału Nauk Medycznych UWM w Olsztynie, Członkiem Senatu Olsztyńskiej Szkoły Wyższej im. J. Rusieckiego, Członkiem Senatu Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, Członkiem Rady Programowej dla kierunków studiów pielęgniarstwo, położnictwo, Członkiem Wydziałowego Zespołu ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia, Przewodniczącą Zespołu ds. badania losów absolwentów Szkoły Zdrowia Publicznego, Członkiem Senackiej Komisji ds. Kadr Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Pełniła również liczne funkcje organizacyjne na rzecz środowiska pielęgniarskiego, zarówno w czasie swojej pracy zawodowej w placówkach leczniczych jak również będąc nauczycielem akademickim. W latach 2011 – 2015 pełniła funkcję przewodniczącej zespołu ds. rozwoju zawodowego i naukowego pielęgniarek w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Olsztynie, była konsultantem wojewódzkim ds. pielęgniarstwa dla regionu Warmii i Mazur. W Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w

Olsztynie była członkiem Komitetu Kontroli Zakażeń Szpitalnych, członkiem Komitetu Terapeutycznego, przewodniczącą Zespołu ds. Profilaktyki i Leczenia Odleżyn. Ponadto była w latach 2011 – 2015 członkiem Komisji ds. Prawa i Legislacji przy Okręgowej Izbie Pielęgniarek i Położnych w Olsztynie.

Habilitantka była współorganizatorem licznych konferencji naukowych, organizowanych zarówno w Polsce jak i w Ukrainie czy Hiszpani z obszaru jakości i bezpieczeństwa w ochronie zdrowia, wyzwań w pielęgniarstwie, profilaktyce zakażeń czy nutrikosmetologii prozdrowotnej. Jest członkiem krajowych towarzystw naukowych: Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego, w którym była członkiem Zarządu Głównego oraz przewodniczącą Warmińsko-Mazurskiego oddziału PTP oraz Polskiego Towarzystwa Medycyny Rodzinnej. We współpracy z otoczeniem społecznym i gospodarczym warto wymienić jej pracę jako koordynatora odpowiedzialnego za realizację porozumienia naukowo badawczego pomiędzy Uniwersytetem Warmińsko-Mazurskim a firmą Scanned. S.A. Jej działalność na rzecz środowiska to czynny udział w festynach, piknikach, dniach otwartych Uczelni i kierunków medycznych gdzie wybrzmiewa wyraźne powiązanie nauki i praktyką. Podsumowując, pozytywnie oceniam działalność organizacyjną Habilitantki i jej zaangażowanie na rzecz środowiska akademickiego, zawodowego, zarówno na poziomie lokalnym jak i krajowym.

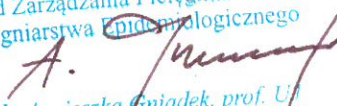
Nagrody za działalność naukową oraz inne wyróżnienia

Habilitantka została wyróżniona medalami i odznaczeniami państwowymi ale także nagrodami Rektora i środowiska w którym pracuje i działa społecznie. Otrzymała między innymi w 2015 roku Medal Komisji Edukacji Narodowej, w 2021 roku Medal Srebrny za Długoletnią Służbę oraz przez Rektora Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie dwukrotnie była nagradzana za działalność naukową nagrodami I i II stopnia oraz nagrodami I stopnia za działalność dydaktyczną i organizacyjną. Środowisko medyczne i lokalne wyróżniło Habilitantkę między innymi Statuetką „Przyjaciół Hospicjum 2023”, „Kobieta z Charakterem 2014”, czy Honorową Odznaką za zasługi dla Województwa Warmińsko-Mazurskiego w 2018 roku.

Wnioski końcowe

Stwierdzam że Pani dr Ewa Kupcewicz jest przygotowana do samodzielnego prowadzenia badań naukowych, jej dorobek jest spójny pod względem ilościowym i jakościowym. Oryginalny dorobek naukowych, w tym cykl jednotematyczny stanowiący samodzielne osiągnięcie naukowe będące głównym przedmiotem oceny oraz jej działalność dydaktyczna i organizacyjna w mojej opinii stanowią podstawę do nadania stopnia naukowego doktora

habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu. Reasumując stwierdzam z całym przekonaniem, że dr Ewa Kupcewicz spełnia wymogi ustawowe zawarte w art.219, ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018r „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” (Dz.U.poz. 1668, z późn, zm.). Dlatego zwracam się do Rady Dyscypliny Nauki o Zdrowiu Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie o dopuszczenie Kandydatki do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Institut Pielęgniarstwa i Położnictwa WNZ UJ CM
Zakład Zarządzania Pielęgniarstwem
i Pielęgniarstwa Epidemiologicznego

dr hab. Agnieszka Gniadek, prof. UJ
kierownik

Dr hab. Agnieszka Gniadek, prof. UJ
Kierownik Zakładu Zarządzania Pielęgniarstwem
i Pielęgniarstwa Epidemiologicznego
Instytutu Pielęgniarstwa i Położnictwa
Wydziału Nauk o Zdrowiu
Uniwersytet Jagielloński
Collegium Medicum

Kraków, 22 czerwiec 2023 r.

Ocena

**dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego w postępowaniu habilitacyjnym
w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu**

dr n. med. Ewy Kupcewicz

Dane osobowe

Dr n. med. Ewa Kupcewicz jest absolwentką Wydziału Pedagogicznego Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Olsztynie, gdzie uzyskała w 1993 roku tytuł zawodowy magistra w zakresie nauczania początkowego. Rozprawę doktorską prowadzoną pod opieką prof. dr hab. Andrzeja Buczyńskiego na temat: „Oceny występowania zakażeń szpitalnych związanych z zastosowaniem cewników naczyniowych w oddziałach zabiegowych” obroniła uzyskując stopień naukowy doktora nauk medycznych w zakresie biologii medycznej decyzją Rady Wydziału Wojskowo-Lekarskiego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi z dnia 25 października 2005 roku.

Ukończyła w 1993 roku studium podyplomowe Funkcjonowanie Gospodarki Narodowej, specjalność Ekonomia Zdrowia na Wydziale Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Warszawskiego, w 1999 roku studia podyplomowe Zdrowie Publiczne w Szkole Zdrowia Publicznego Instytutu Medycyny Pracy w Łodzi oraz w 2009 roku studia podyplomowe Menadżer Jakości w Olsztyńskiej Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania im. Prof. T. Kotarbińskiego. Ponadto jest specjalistką pierwszego stopnia w zakresie higieny i epidemiologii oraz posiada prawo używania tytułu mgr higieny i epidemiologii (2000 rok) oraz specjalisty drugiego stopnia w zakresie higieny, który uzyskała w 2003 roku w Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego w Warszawie. W zakresie doskonalenia zawodowego posiada liczne kursy z obszaru pielęgniarstwa, pedagogiki i zdrowia publicznego. Pracę zawodową rozpoczęła na stanowisku pielęgniarki w 1980 roku i nieprzerwanie do 2015 roku była zatrudniona, początkowo w Wojewódzkim Specjalistycznym Szpitalu Dziecięcym w Olsztynie, a w dalszym czasie w Zespole Zakładów Opieki Zdrowotnej Zarządu Służby

Zdrowia MSWiA w Olsztynie oraz Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Olsztynie, w tym na stanowisku Przełożonej i Naczelnej Pielęgniarki oraz Zastępcy Dyrektora ds. Pielęgniarstwa. Pracę jako nauczyciel akademicki rozpoczęła w 2006 roku na stanowisku adiunkta w Olsztyńskiej Szkole Wyższej (gdzie pracowała do 2017 roku), a następnie na stanowisku adiunkta w Uniwersytecie Warmińsko- Mazurki w Olsztynie , gdzie pełniła funkcję Kierownika Katedry Pielęgniarstwa (2009-2012 oraz 2021-2022), Prodziekana ds. rozwoju (2019), Zastępcy Dyrektora ds. rozwoju w Szkole Zdrowia Publicznego od 2020 roku. Ponadto od 2020 roku pełni funkcję Pełnomocnika Rektora ds. rozwoju kierunku pielęgniarstwo w Filii Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Ełku.

Ocena dorobku naukowego

Jak wynika z analizy bibliometrycznej publikacji naukowych wykonanych przez Bibliotekę Uniwersytecką Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie z dnia 28 grudnia 2022 roku Habilitantka jest autorem/współautorem 109 prac naukowych o łącznej punktacji 84,973 IF i 3003,5 MeiN (i dodatkowe 220 pkt. za publikacje w suplementach czasopism), w tym jest współautorką: 21 oryginalnych pełnotekstowych prac posiadających „impact factor”, 55 oryginalnych pełnotekstowych prac nieposiadających „impact factor”, 5 prac poglądowych w czasopismach bez „impact factor” w tym 1 z nich nie posiada punktacji MeiN, 24 rozdziałów w monografiach o zasięgu międzynarodowym i krajowym. Przypisane jej jest także współautorstwo 7 publikacji pełnotekstowych w suplementach do czasopism oraz 1 opis przypadku umieszczony w czasopiśmie posiadającym punktację bez „impact factor” oraz redakcję w języku polskim monografii wieloautorskiej. W wykazie osiągnięć naukowych w części informacje dodatkowe zawarte zostały opisy streszczeń umieszczonych w materiałach konferencyjnych w których Habilitantka jest współautorem (ze zjazdów międzynarodowych w liczbie 16 oraz ze zjazdów krajowych w liczbie 5).

Punktacja cyklu publikacji, wchodzącego w skład osiągnięcia naukowego wynosi 16,834 pkt IF i 520 punktów MeiN, Dorobek naukowy Habilitantki przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora obejmował 4 prace naukowe o łącznej wartości 11,50 pkt MNiSW, w tym 2 prace opublikowane w czasopismach naukowych (liczba punktów 1.5 MNiSW) oraz 2 w suplementach do czasopism (liczba punktów 10 MNiSW). Liczba publikacji posiadających „impact factor” wynosiła 0. Natomiast po uzyskaniu stopnia naukowego doktora Habilitantka była autorem/współautorem 105 prac (85 pełno tekstowych opublikowanych w czasopismach naukowych (w tym w suplementach) – [5 włączonych jest do cykl publikacji], 24 rozdziałów w podręcznikach i monografiach) a także jednej stanowiące autorstwo monografii o łącznej punktacji IF 84,973 i punktów 3002 MeiN (dodatkowo 220 pkt za prace w suplementach do

czasopism). Można zatem z całą pewnością stwierdzić, że po uzyskaniu stopnia naukowego doktora Habilitantka zdecydowanie zwiększyła swój dorobek naukowy.

Zainteresowania naukowe Pani dr Ewy Kupcewicz koncentrują się wokół następujących zagadnień: zespołu wypalenia zawodowego a poczucia jakości życia pielęgniarek w kontekście posiadanych zasobów osobistych (jako główne osiągnięcie naukowe) ale także problematyki poszukiwania czynników sprzyjających zdrowiu studentów kierunku pielęgniarstwo w kontekście ich osobistych zasobów, problemu jakości życia osób zdrowych i w różnych stanach chorobowych, związanych z jakością stylem życia i zachowaniami zdrowotnymi różnych grup społecznych. Tematyka prac naukowych obejmuje także zagadnienia bezpieczeństwa w zakresie zdrowia i środowiska pracy oraz istotę współczesnego pielęgniarstwa w kontekście funkcjonowaniem człowieka w zdrowiu i w chorobie.

Habilitantka spójnie przedstawia i opisuje swoje zainteresowania naukowe, na które to wskazuje dorobek naukowy dotyczących tych obszarów, są to głównie publikacje naukowe, które posiadają współczynnik wpływu IF oraz posiadają punktację MNiSW/MeiN. W tychże 15 publikacjach posiadających punktację IF (po uzyskaniu doktoratu i nie wchodzących w osiągnięcie naukowe) Habilitantka jest przede wszystkim wiodącym autorem (pierwszym lub ostatnim), tylko w 2 artykułach była kolejnym (trzecim i szóstym), co świadczy o znaczącym jej wkładzie w przygotowanie tych prac naukowych. Wskaźnik cytowań według Web of Science Core Collection wynosi 91; H-index-5, z dnia 28.12.2022 (termin złożenia dokumentacji) i wskazuje na rozwojowy, gdyż w dniu przygotowania recenzji wynosił on (Web of Science Core Collection) 103 a indeks H był równy 5.

Dr Ewa Kupcewicz nie była kierownikiem projektów badawczych finansowanych ze źródeł zewnętrznych czy projektów międzynarodowych, kierowała natomiast 6 projektami i brała udział jako wykonawca w jeszcze jednym projekcie. Wszystkie te projekty były finansowane ze środków funduszu badawczo-rozwojowego Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Warto zaznaczyć że dwa projekty kierowane przez Panią Ewę Kupcewicz były projektami o charakterze międzynarodowym, w których brali udział badacze z Polski, Hiszpanii i Słowacji, a projekty były prowadzone w latach 2018-2022. Ponadto Habilitantka pełni od 2020 roku rolę koordynatora dla Szkoły Zdrowia Publicznego projektu dydaktyczno-rozwojowego prowadzonego w Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie pt. „*Uniwersytet Wielkich Możliwości – program podniesienia jakości zarządzania procesem kształcenia i jakości nauczania*” finansowanego w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego (POWER).

Habilitantka wymienia w autoreferacie jeden trzytygodniowy staż naukowo-dydaktyczny, który odbyła pomiędzy 7 a 21 kwietnia 2021 roku w Uniwersytecie w Murcji w Hiszpania, ale także odbyła 3 kilkudniowe pobyty w palcówkach naukowo-badawczych w Bukareszcie (Rumunia), Tarnoplu (Ukraina) i Murcji (Hiszpania). W ramach tych pobytów (staży naukowo-dydaktycznych) związanych z doskonaleniem warsztatu badawczego oraz dydaktycznego z obszaru pielęgniarstwa i szerszego kontekstu nauk o zdrowiu w tym jakości życia, zasobami osobistymi studentów powstało 7 oryginalnych pełnotekstowych prac naukowych o łącznym wskaźniku IF 29,139 pkt oraz 840 pkt MeIN, w których to Habilitantka była zawsze pierwszym autorem. Była także współautorką doniesień naukowych wygłoszonych lub zaprezentowanych w formie posterów na konferencjach i zjazdach naukowych w tym zagranicznych i krajowych, między innymi w Tarnopolu, Ružomberoku, Singapurze, Salonikach, Belfaście, Nowych Smokowcach, Barcelonie, Koszycach, Glasgow, Trnawie, Olsztynie, Kielcach, Tarnowie, Warszawie Gdańsku, Białymstoku czy Lublinie. Współpracuje w ramach wspólnych projektów badawczych z badaczami z wiodących ośrodków naukowo-badawczych kształcących w Polsce pielęgniarstwa, między innymi: Uniwersytetem Medycznym w Gdańsku, Pomorskim Uniwersytetem Medycznym w Szczecinie, Uniwersytetem Medycznym w Łodzi, Uniwersytetem Jana Kochanowskiego w Kielcach czy Uniwersytetem Jagiellońskim – Collegium Medicum.

Podsumowując, uważam, że prace składające się na dorobek naukowy pani dr Ewy Kupcewicz mają istotne znaczenie dla naukowego rozwoju dyscypliny nauki o zdrowiu przy jednoczesnym wykorzystaniu kwalifikacji, kompetencji a przede wszystkim doświadczenia w prowadzeniu badań naukowych, budowania dobrych relacji organizacyjnych a także doświadczenia zawodowego związanego z pielęgniarstwem. Dorobek naukowy jest spójny, poparty znaczącymi publikacjami naukowymi w których to (co nie często się zdarza) Habilitantka jest w ponad 90% wiodącym autorem. Potrafi samodzielnie prowadzić projekty badawcze, angażując innych badaczy w ich prowadzenie, ale także pozostając liderem w momencie opracowania wyników badań wraz z dużą skutecznością ich publikacji w zróżnicowanych wydawniczo czasopismach naukowych.

Ocena osiągnięcia naukowego

W skład osiągnięcia naukowego pt. "Zespół wypalenia zawodowego a poczucie jakości życia pielęgniarek w kontekście posiadanych zasobów osobistych" wchodzi cykl 5 publikacji powiązanych tematycznie, wszystkie 5 prac oryginalnych znajdują się w bazie Journal Citation Reports (JCR). Publikacje wchodzące w skład osiągnięcia naukowego zostały wydane w latach 2019-2022. Dwie prace oryginalne opublikowane zostały w czasopiśmie International Journal

of Environmental Research and Public Health, dwie kolejne w Risk Management and Healthcare Policy, a piąty artykuł wchodzący w cykl osiągnięcia naukowego został opublikowany w czasopiśmie: Archives of Medical Science. We wszystkich z nich Habilitantka jest pierwszym autorem, a zarazem autorem korespondencyjnym. W 4 wieloautorskich pracach wkład własny Habilitantki został określony w wymiarze procentowym i wskazano konkretne działania, które Habilitantka podejmowała w opracowaniu tych artykułów (dołączono oświadczenia współautorów o ich indywidualnym wkładzie). Jedną z prac włączoną do cyklu publikacyjnego jest opracowaniem autorskim Pani dr Ewy Kupcewicz gdzie jej wkład został określony na 100%.

Jak wynika z przedłożonej dokumentacji sumaryczny IF według JCR zgodnie z rokiem opublikowania za prace stanowiące cykl publikacji oryginalne wyniósł 16,834 pkt, co jest zgodne z przedłożoną analizą bibliometryczną z dnia 28.12.2022 r. Ocena formalna artykułów które zostały włączone do cyklu nie budzi zastrzeżeń. Celem badań stanowiących cykl publikacji było poszukiwanie czynników chroniących przed wystąpieniem wypalenia zawodowego i mających związek z poczuciem jakości życia pielęgniarek w kontekście posiadanych zasobów osobistych. Habilitantka omawia uzyskane wyniki poprzez wskazanie 3 głównych obszarów które warunkują ten stan. Zależności między samooceną globalną, orientacją pozytywną i strategiami radzenia sobie ze stresem a wypaleniem zawodowym rozumianym zarówno w kategoriach wypalenia osobistego, wypalenia związanego z pracą i wypalenia w kontaktach z pacjentami oraz identyfikacją predyktorów wypalenia zawodowego wśród pielęgniarek Habilitantka omawia w dwóch artykułach *Positive orientation and strategies for coping with stress as predictors of professional burnout among Polish Nurses* oraz *Association of burnout syndrome and global self-esteem among Polish Nurses*. Na podstawie tych badań wykazano, że mechanizmy związane z zespołem wypalenia zawodowego są złożone i zdeterminowane licznymi czynnikami. Objawiają się one między innymi fizycznym i psychicznym zmęczeniem lub wyczerpaniem odczuwanym przez pielęgniarki. Prócz samooceny globalnej szczególnie orientacja pozytywna, jako zasób osobisty, może odgrywać istotną rolę w profilaktyce zespołu wypalenia zawodowego. W kolejnym badaniu zamieszczonym w artykule *Role of Global Self-Esteem, Professional Burnout and Selected Socio-Demographic Variables in the Prediction of Polish Nurses' Quality of Life - A Cross-Sectional Study* wykazano, że samoocena jest dobrym predyktorem jakości życia pielęgniarek, szczególnie w domenie psychologicznej wśród pielęgniarek młodszych (do 45 roku życia) jak i starszych (po 45 roku życia). Wysokość uzyskanej samooceny może pozwalać na przewidywanie poziomu komfortu psychicznego poprzez przeżywanie częściej pozytywnych

emocji (pomimo że wykonywanie zawodu pielęgniarki wiąże się z ciągłą obecnością trudnych, często stresujących sytuacji tak zawodowych jak i życiowych). Zasadne jest wzmacnianie/rozwijanie motywów podwyższania samooceny globalnej u pielęgniarek, która może być inicjatorem w radzeniu sobie ze stresującymi zdarzeniami oraz korzystnie wpływać na poczucie jakości zdrowia i życia. Komponent wypalenia osobistego najczęściej pełnił rolę predyktora jakości życia w starszej grupie wiekowej (po 45 roku życia) w domenach środowiskowej, fizycznej i relacjach społecznych. W dwóch kolejnych pracach, gdzie Habilitantka podjęła badania zmierzające do ustalenia mediacyjnej roli poczucia koherencji w relacji między samooceną globalną a natężeniem spostrzeganego stresu wśród pielęgniarek w okresie okołomenopauzalnym oraz próbę określenia zależności między nasileniem i częstością występowania objawów menopauzalnych a poczuciem jakości życia pielęgniarek (*Relationship Between Frequency and Intensity of Menopausal Symptoms and Quality of Life Among Polish Nurses* oraz *Global Self-Esteem and Stress Intensity in a Group of Polish Nurses-A Mediator Role of a Sense of Coherence*, które ocenia w grupie 176 pielęgniarek w wieku 45-55 lat pracujących w placówkach opieki zdrowotnej w Olsztynie. Za pomocą kilku wystandaryzowanych narzędzi, między innymi Kwestionariusz Jakości Życia – wersja WHOQoL-Bref, Kwestionariusza MSL (Menopause Symptom List) autorstwa J.M. Perz, Kwestionariusza Orientacji Życiowej (SOC-29) autorstwa A. Antonovsky'ego, Skali Odczuwanego Stresu - PSS-10 autorstwa S. Cohen, T. Kamarck, R. Mermelstein, i Skali Samooceny (SES) opracowaną przez M. Rosenberga wykazano, że średni wskaźnik dla ogólnego poczucia koherencji w badanej grupie przyjął wartość ($M = 130,5$; $SD = 19,8$) i był na poziomie przeciętnym. W wyniku analiz ustalono, że częstość i intensywność występowania objawów psychologicznych u badanych pielęgniarek w wieku 45-55 lat była istotnie wyższa niż objawów wazomotorycznych ($p < 0,0001$) i somatycznych ($p < 0,0001$). Stwierdzono, że gdy częstość i intensywność występowania objawów menopauzalnych u badanych pielęgniarek przyjmuje większe wartości, to jakość życia pielęgniarek we wszystkich domenach funkcjonowania obniża się. Dowiedziono, że istnieje potrzeba wdrażania w środowisku pracy programów edukacji zdrowotnej, sprofilowanych na potrzeby zdrowotne aktywnych zawodowo pielęgniarek w okresie menopauzalnym. Skoncentrowanie uwagi na posiadanych zasobach osobistych może przynieść wymierne efekty, związane m.in. z kształtowaniem się pozytywnego obrazu siebie, lepszej adaptacji do nowych sytuacji zawodowych i życiowych oraz do wzrostu poczucia koherencji. Z kolei indywidualne konsultacje ze specjalistami zaproponowane dla pielęgniarek szczególnie w okresie menopauzalnym, mogą pomóc

pielęgniarkom w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych, wzmocnić posiadane zasoby indywidualne i poprawić jakość życia.

Podsumowując należy stwierdzić, że badania prowadzone przez dr Ewę Kupcewicz i przedstawione w niniejszym cyklu publikacji są poprawne metodologicznie. Podjęta tematyka jest spójna, ukierunkowana na poznanie wielu determinant zespołu wypalenia zawodowego, ma wartość naukową jak i aplikacyjną, co już zostało zostało zainicjowane poprzez przygotowanie rekomendacji dla programu „BEZPIECZNEGO ŚRODOWISKA PRACY”, który to zaproponowano do wdrożenia w podmiocie leczniczym na terenie Ełku. Jako podaje Habilitantka w rekomendacjach zawarto działania adresowane do personelu pielęgniarskiego i schematy postępowania ukierunkowane na organizację. Zaproponowano wzmocnianie/rozwijanie zasobów osobistych u pielęgniarek, które mogą być wykorzystane w radzeniu sobie z trudnymi sytuacjami/zdarzeniami i chronić pielęgniarki przed zespołem wypalenia zawodowego oraz korzystnie wpływać na poczucie jakości zdrowia i życia.

W ocenie recenzenta, cykl publikacji spełnia wszystkie kryteria dla uznania go za indywidualne osiągnięcie naukowe.

Ocena działalności dydaktycznej

Dr Ewa Kupcewicz w trakcie zatrudnienia na stanowisku nauczyciela akademickiego była koordynatorem i realizowała zajęcia dydaktyczne w różnych formach (wykłady, ćwiczenia, seminaria, zajęcia praktyczne) dla studentów studiów pierwszego i drugiego stopnia na kierunkach: pielęgniarstwo, kosmetologia, fizjoterapia i pedagogika w Olsztyńskiej Szkole Wyższej im. Rusieckiego w Olsztynie oraz Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie. Przedmioty które prowadziła na kierunku pielęgniarstwo to: promocja zdrowia, etyka zawodu pielęgniarki, podstawowa opieka zdrowotna, organizacja pracy pielęgniarskiej a także zarządzanie w pielęgniarstwie, promocja zdrowia i świadczenia profilaktyczne oraz seminarium dyplomowe, na kierunku kosmetologia były to: podstawy higieny, zdrowie publiczne, zarządzanie ośrodkami wellness & spa, struktura funkcjonalno-usługowa ośrodków wellness & spa oraz seminarium dyplomowe. Na kierunku fizjoterapia Habilitantka prowadziła zajęcia z przedmiotów: zdrowie publiczne, prawne aspekty opieki zdrowotnej i działań medycznych oraz problemy zdrowia w skali międzynarodowej, a na kierunku pedagogika: systemy opieki i promocji zdrowotnej w Europie, podstawy higieny oraz podstawy prawne sytuacji osób niepełnosprawnych. Była opiekunem 110 prac licencjackich (na kierunkach pielęgniarstwo, położnictwo, zdrowie publiczne, kosmetologia, dietetyka) oraz 31 prac magisterskich na kierunku pielęgniarstwo, była także recenzentem łącznie 150 prac magisterskich i licencjackich na kierunkach na których była opiekunem prac dyplomowych.

Habilitantka pełniła też funkcję promotora pomocniczego w dwóch zakończonych przewodach doktorskich prowadzonych w dyscyplinie nauki medyczne: Anny Romaszko-Wojtowicz pt. Analiza częstości występowania nowotworów mnogich w województwie warmińsko-mazurskim i Joanny Korycińskiej pt. „Analiza zachorowań na świerzb w województwie warmińsko-mazurskim w latach 2007-2014”. Warto podkreślić, że Habilitantka w procesie dydaktycznym brała udział szkoleniu licznej grupy pielęgniarek i położnych między innymi w zakresie organizacji kursu specjalistycznego Ordynowanie leków i wypisywani recept cz. I, ale także jest autorką 6 kursów/warsztatów realizowanych od 2020 roku w Szkole Zdrowia Publicznego UWM w Olsztynie jako certyfikowane szkolenia dla studentów i nauczycieli akademickich w ramach projektu Uniwersytet Wielkich Możliwości. Habilitantka brała udział w pracach zespołu powołanego na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim ds. opracowania programu studiów dla kierunków położnictwo, pielęgniarstwo (także dla Filii prowadzonej w Ełku), dietetyka oraz fizjoterapia. Podsumowując pozytywnie a zarazem wysoko oceniam działalność dydaktyczną pani dr Ewy Kupcewicz.

Ocena dorobku organizacyjnego

Dr Ewa Kupcewicz pełniła/pełni wiele funkcji organizacyjnych w Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie między innymi była Kierownikiem Katedry Pielęgniarstwa Wydziału Nauk Medycznych UWM w Olsztynie (2009-2012); Prodziekanem ds. rozwoju Wydziału Nauk o Zdrowiu (2019). Pełni funkcję V-ce Dyrektora ds. rozwoju Szkoły Zdrowia Publicznego (od 2020), Pełnomocnika Rektora ds. rozwoju kierunku studiów pielęgniarstwo (od 2020), Przewodniczącej Rady Programowej dla kierunku studiów pielęgniarstwo w Filii UWM w Ełku (od 2020). Zadania organizacyjne realizowała będąc Członkiem Rady Wydziału Nauk Medycznych UWM w Olsztynie, Członkiem Senatu Olsztyńskiej Szkoły Wyższej im. J. Rusieckiego, Członkiem Senatu Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, Członkiem Rady Programowej dla kierunków studiów pielęgniarstwo, położnictwo, Członkiem Wydziałowego Zespołu ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia, Przewodniczącą Zespołu ds. badania losów absolwentów Szkoły Zdrowia Publicznego, Członkiem Senackiej Komisji ds. Kadr Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Pełniła również liczne funkcje organizacyjne na rzecz środowiska pielęgniarskiego, zarówno w czasie swojej pracy zawodowej w placówkach leczniczych jak również będąc nauczycielem akademickim. W latach 2011 – 2015 pełniła funkcję przewodniczącej zespołu ds. rozwoju zawodowego i naukowego pielęgniarek w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Olsztynie, była konsultantem wojewódzkim ds. pielęgniarstwa dla regionu Warmii i Mazur. W Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w

Olsztynie była członkiem Komitetu Kontroli Zakażeń Szpitalnych, członkiem Komitetu Terapeutycznego, przewodniczącą Zespołu ds. Profilaktyki i Leczenia Odleżyn. Ponadto była w latach 2011 – 2015 członkiem Komisji ds. Prawa i Legislacji przy Okręgowej Izbie Pielęgniarek i Położnych w Olsztynie.

Habilitantka była współorganizatorem licznych konferencji naukowych, organizowanych zarówno w Polsce jak i w Ukrainie czy Hiszpani z obszaru jakości i bezpieczeństwa w ochronie zdrowia, wyzwań w pielęgniarstwie, profilaktyce zakażeń czy nutrikosmetologii prozdrowotnej. Jest członkiem krajowych towarzystw naukowych: Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego, w którym była członkiem Zarządu Głównego oraz przewodniczącą Warmińsko-Mazurskiego oddziału PTP oraz Polskiego Towarzystwa Medycyny Rodzinnej. We współpracy z otoczeniem społecznym i gospodarczym warto wymienić jej pracę jako koordynatora odpowiedzialnego za realizację porozumienia naukowo badawczego pomiędzy Uniwersytetem Warmińsko-Mazurskim a firmą Scammed. S.A. Jej działalność na rzecz środowiska to czynny udział w festynach, piknikach, dniach otwartych Uczelni i kierunków medycznych gdzie wybrzmiewa wyraźne powiązanie nauki i praktyką. Podsumowując, pozytywnie oceniam działalność organizacyjną Habilitantki i jej zaangażowanie na rzecz środowiska akademickiego, zawodowego, zarówno na poziomie lokalnym jak i krajowym.

Nagrody za działalność naukową oraz inne wyróżnienia

Habilitantka została wyróżniona medalami i odznaczeniami państwowymi ale także nagrodami Rektora i środowiska w którym pracuje i działa społecznie. Otrzymała między innymi w 2015 roku Medal Komisji Edukacji Narodowej, w 2021 roku Medal Srebrny za Długoletnią Służbę oraz przez Rektora Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie dwukrotnie była nagradzana za działalność naukową nagrodami I i II stopnia oraz nagrodami I stopnia za działalność dydaktyczną i organizacyjną. Środowisko medyczne i lokalne wyróżniło Habilitantkę między innymi Statuetką „Przyjaciół Hospicjum 2023”, „Kobieta z Charakterem 2014”, czy Honorową Odznaką za zasługi dla Województwa Warmińsko-Mazurskiego w 2018 roku.

Wnioski końcowe

Stwierdzam że Pani dr Ewa Kupcewicz jest przygotowana do samodzielnego prowadzenia badań naukowych, jej dorobek jest spójny pod względem ilościowym i jakościowym. Oryginalny dorobek naukowych, w tym cykl jednotematyczny stanowiący samodzielne osiągnięcie naukowe będące głównym przedmiotem oceny oraz jej działalność dydaktyczna i organizacyjna w mojej opinii stanowią podstawę do nadania stopnia naukowego doktora

habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu. Reasumując stwierdzam z całym przekonaniem, że dr Ewa Kupcewicz spełnia wymogi ustawowe zawarte w art.219, ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018r „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” (Dz.U.poz. 1668, z późn, zm.). Dlatego zwracam się do Rady Dyscypliny Nauki o Zdrowiu Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie o dopuszczenie Kandydatki do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Instytut Pielęgniarstwa i Położnictwa WNZ UJ CM
Zakład Zarządzania Pielęgniarstwem
i Pielęgniarstwa Epidemioleptycznego

dr hab. Agnieszka Gniadek, prof. UJ
kierownik